

YAPILANDIRMACILIK

İÇERİK

- Yapılandırmacılık Nedir?
- Yapılandırmacı Öğrenme
- Yapılandırmacı Öğrenmenin Özellikleri
- Geleneksel Sınıf ile Yapılandırmacı Sınıfın Karşılaştırılması
- Davranışçı- Bilişsel ve Yapılandırmacı Öğrenmenin Karşılaştırılması
- Yapılandırmacılığın Çeşitleri
- Yapılandırmacı Eğitim Ortamlarında Öğretmenin Rolü
- Yapılandırmacı Eğitim Ortamlarında Öğrencinin Rolü

YAPILANDIRMACILIK NEDİR?

Son yıllarda eğitim dünyasını ve eğitim programlarını etkileyen önemli bir yaklaşım olan “constructivism” Türkçeye *yapılandırmacılık*, *yapısalcılık*, *oluşturmacılık* şeklinde çevrilmiştir. Biz yaygın kullanım olan “yapılandırmacılık” kavramını kullanacağız.

Yapılandırmacılık “*bilgi nedir?*”, “*öğrenme nedir?*”, “*nesnellik olası mıdır?*” gibi sorulara cevap arayarak; bilginin doğası ile ilgili bir bilgi ve öğrenme kuramı olarak ortaya çıkmıştır. Özünde; öğrenme ve anlam oluşturma vardır.

Yapılandırmacılığın kökleri; felsefe, sosyoloji, antropoloji, bilişsel psikoloji ve eğitim ile ilgili geniş bir kuramsal yapıya dayanır. Yapılandırmacılık kuramının zaman içinde gelişim şekil almasında birçok araştırmacı, araştırmalar ve düşünürlerin çaba ve görüşleri etkili olmuştur. Bunlarda en belli başlıları; John Dewey, Jean Piaget, Lev. S. Vygotsky, E. Von Glaserfeld’dir.

Yapısalcılıkta öğrenme; sosyal, durumsal, öznel, duygusal, gelişimsel ve sürekliliği olan bir süreç olarak değerlendirilir. Yapılandırmacılığın kaynağı; bilginin doğası ve öğrenmedir. Yapılandırmacılık öğretimle ilgili değil, bilgi ve öğrenme ile ilgili bir kuramdır.

Her yeni bilgi, önceden kazanılmış bilgilerin üzerine inşa edilir. Yapılandırmacılığa göre; her bireyin yaşantısı farklı olduğundan; bilgi bireyden bağımsız değildir. Aynı ortamda aynı dersi dinleyen kişiler, aynı şeyleri anlamazlar. Çünkü bilgi öznelidir. Bireyin önbilgileri, ön yaşantıları, değer ve tutumları vb. birçok etkene bağlı olarak gerçekleşir. Bilginin algılanmasından çok, oluşturulması önemlidir. Bilginin tekrarından çok, transferi ve her yeni öğrenmeyle birlikte yeniden oluşturulması söz konusudur.

Yapılandırmacı öğrenme, var olanlarla yeni olan öğrenmeler arasında bağ kurma ve her yeni bilgiyi var olanlarla bütünleştirme sürecidir. Öğrenen yeni bir bilgi ile karşılaştığında dünyayı tanımlama ve açıklamada; önceden oluşturduğu kurallarını kullanır veya algıladığı bilgiyi açıklamak için yeni zihinsel şemalar oluşturur, kendi yorumlarını katarak kendi bilgisini oluşturur.

Yapılandırmacılığa göre öğrenme bireyin zihninde oluşan içsel bir süreçtir. Özünde, öğrenenin bilgiyi yapılandırması ve yaşamda uygulamaya koyması vardır. Birey dış uyaranların edilgen bir alıcısı yada bilgiyi alıp depolayan bir kişi değil, onları özümseyen ve kendi davranışlarını aktif olarak oluşturan kişidir.

Öğrenenlerin bilgiyi nasıl öğrendiklerine ilişkin bir kuram olarak gelişmeye başlayan yapılandırmacılık zamanla öğrenenlerin bilgiyi nasıl yapılandırıdıklarına ilişkin bir yaklaşım halini almıştır. Yapılandırmacılıkta bilginin tekrarı değil, bilginin transferi ve yeniden yapılandırılması söz konusudur.

Yapılandırmacı eğitimin en önemli özelliği, öğrenenin bilgiyi yapılandırmasına, oluşturmasına, yorumlamasına ve geliştirmesine fırsat vermesidir. Alışılmış yöntemde öğretmen bilgiyi verebilir ya da öğrenenler bilgiyi kitaplardan veya başka kaynaklardan edinebilirler. Ama bilgiyi algılamak, bilgiyi yapılandırmak ile eş anlamlı değildir Öğrenen, yeni bir bilgi ile karşılaştığında, dünyayı tanımlama ve açıklama için önceden oluşturduğu kurallarını kullanır veya algıladığı bilgiyi açıklamak için yeni kurallar oluşturur. Bir başka deyişle yapılandırmacılık çevre ile insan beyni arasında güçlü bir bağ kurmadır.

YAPILANDIRMACI ÖĞRENME

Yapılandırmacılığa göre *zihinde bilginin yapılandırılması ve öğrenme* şöyle açıklanabilir:

Eski bilgiler harekete geçirilmesi. Öğrenilen her yeni şey, eski öğrenmelerle doğrudan ilgili olduğundan; bu eski bilgi-öğrenme yada deneyimlerin/yaşantıların ne olduğunu tanımlamak ve öğrencilerin bunun farkında olması gerekir.

Yeni bilginini kazanılması: Bilgi özümсенir, kişisel olarak derinlemesine ilişkilendirilir.

Bilginin anlaşılması:

-Dışarıdan alınan bilgi bireyin daha önceden edindiği bilgilerle *çelişmiyor ve zihinde belli bir şemaya yerleşiyor ise* bilgi belleğe kaydedilir.

-Dışarıdan alınan bilgi bireyin daha önceden edindiği bilgilerle *çelişiyor ve zihinde bir şemaya yerleşmiyor ise*, bireyin zihninde birtakım yeni düzenlemeler yapması gerekir. Burada yeni bir zihinsel denge oluşturulması gerekir. Bu duruma “uyuma süreci” denilir (su, yiyecek, oyun, iletişim vb. kavramlar üzerinde örnekler düşünülebilir).

Bilginin uygulanması: Zihinde oluşan bu bilginin yaşamda uygulanması, sosyalleşmesi ve kullanılmasını içerir. Bunun için öğretmen çeşitli öğretim ortamları planlayabilir.

Bilginin farkında olunması: Öğrenci geriye dönüp baktığında “ne yaptığını ve nasıl öğrendiğini” gözden geçirir. Öğrenme sürecini ve kendisini değerlendirir.

YAPILANDIRMACI ÖĞRENMENİN ÖZELLİKLERİ

- **Öğrenme pasif bir alma değil, aktif bir anlam oluşturma sürecidir.** Öğrenciler karşılaştıkları bilgi ve uyarıcıları anlamlandırmaya çalışırken, yapılandırıdıkları yeni bilgileri değerlendirerek özümlemeler, düzenler veya reddeder
- **Öğrenme kavramsal bir değişmeyi içerir.** Öğrenme sırasında bireylerin kavramlara ilişkin eski bilgisinde değişiklik olur.
- **Öğrenme öznelidir.** Öğrenme bireyin bilgiyi içselleştirmesiyle oluşur.
- **Öğrenme durumsaldır ve çevresel şartlara göre şekillenir.** Öğrenciler gerçek hayat problemlerine benzer özellikteki problemleri çözerler. Bu nedenle derste gerçek yaşam durumları ile ilişki kurulmalıdır.
- **Öğrenme sosyaldır.** Öğrenmeler paylaşıldıkça artar ve gelişir. Derste öğrenci- öğretmen- çevre etkileşimi üst düzeyde tutulmalıdır. İşbirlikli çalışma, öğrenmeyi olumlu yönde etkiler.
- **Öğrenme duygusaldır.** Kişisel özellikler, ön bilgi, görüş, inanç, tutum, ilgi, amaç, motivasyon, beklentiler vb. öğrenmeyi etkiler.
- **Öğrenme gelişimseldir.** Öğrenme bireyin sosyal, fiziksel, duygusal ve zihinsel gelişimi ile doğrudan ilgilidir.
- **Öğrenme öğrenci merkezlidir.** Öğrenmeler kitap, program ya da konular vb. etrafında değil, öğrencilerin ilgi ve ihtiyaçları etrafında yoğunlaşır. Bu yüzden öğretim süreci öğrenci merkezli olmalıdır.
- **Öğrenme süreklidir.** Öğrenme belli bir yer yada zaman diliminde başlayıp bellik bir yer yada zamanda son bulmaz.
- **Öğrenme için bilgi gereklidir.** Derste öğrenci ilgilerine dayalı ve güncel sorunlar ele alınmalıdır. Bir derste ki içerik mevcut bilgilere eklemeler yapılması yada genişletilmesi olmayıp, bunların köklü bir şekilde yeniden düzenlenmesini gerektirebilir.
- **Öğrenme zaman alır.**
- **Öğretme değil, öğrenme esastır.** Bilginin öğrenen tarafından keşfedilmesi önemlidir. Bilgiler öğretmenden-öğrenciye olduğu gibi aktarılmamalıdır.
- **Öğrenci öğrenirken, nasıl ve niçin öğrendiğinin farkına varır.** Yani öğrenci “öğrenmeyi öğrenme” becerisine sahip olur. Öğrenciye ne öğretildiğinden çok, nasıl ve niçin öğretildiğinin üzerinde durulur.
- **Dil öğrenmeyi etkilemektedir.** Bu nedenle öğrenme, dili de içerir.
- **Bilişsel çelişki ve kaos öğrenmenin uyarıcısıdır.** Bu nedenle çoklu bakış açıları, sorular, güncel bilgi her defasında yeni şemalar ve anlamlar oluşturduğu için; yapısalcı yaklaşım *tümdengelimsel* bir bakış açısına sahiptir.
- Yapılandırmacılıkta öğrenciye gerçek yaşam deneyimleri kazandırmak esastır. Bu nedenle öğrencinin elden geldiğince *birincil bilgi kaynaklarından öğrenmesi esastır.*
- **Değerlendirme,** öğretimden ayrı değil, *öğretimin içinde yer alır, öğretimle birlikte devam eder ve öğretimi şekillendirir.* Bu nedenle ürün değerlendirmenin yanında alternatif süreç değerlendirme yaklaşımları da aktif olarak kullanılır.

- Yapılandırmacılıkta öğrenciye gerçek yaşam deneyimleri kazandırmak esastır. Bu nedenle öğrencinin elden geldiğince **birincil bilgi kaynaklarından öğrenmesi esastır.**
- **Değerlendirme**, öğretimden ayrı değil, **öğretimin içinde yer alır, öğretimle birlikte devam eder ve öğretimi şekillendirir.** Bu nedenle ürün değerlendirmenin yanında alternatif süreç değerlendirme yaklaşımları da aktif olarak kullanılır.

GELENEKSEL SINIF İLE YAPILANDIRMACI SINIFIN KARŞILAŞTIRILMASI

	<u>Geleneksel Sınıf</u>	<u>Yapılandırmacı Sınıf</u>
Felsefe	Daimicilik - Esasicilik	İlerlemecilik- Yeniden Kurmacılık
Öğretmen	Bilginin kaynağı ve konu hakkında otoritedir. Bilgiyi sunar.	Rehberdir, bilgi aktarmaz. Öğrencilerin bireysel farklılıklarını dikkate alıp öğrencilerle birlikte öğrenme ortamlarında yer alır.
Öğrenci	Pasiftir, kendine sunulan bilgiyi alandır. Genelde yalnız çalışır.	Bilgiye ulaşan, kendi öğrenme sorumluluğunu alan kişidir. Genelde işbirliği içinde çalışır.
Öğrenme	Davranış değişikliği veya bilgiyi belleğe alma, tekrar ve yazma şeklinde gerçekleşir. Tümevarımcıdır.	Yeni bilgi eski bilgilerle ilişkilendirilerek, sürekli yeni öğrenme şemaları oluşturma şeklinde gerçekleşir. Tümdengelimcidir.
Öğrenme Ortamı	Klasik, ense düzeni sınıflarda ve öğretmenin aktif olduğu ortamlarda gerçekleşir.	Gerçek ya da gerçeğe yakın ortamlarda, işbirlikli öğrenmenin aktif olarak kullanıldığı, öğretmenin kolaylaştırıcı ve teşhis edici olduğu ortamlarda gerçekleşir.
Program	Konu merkezlidir. Öğrenciye göre esnemez.	Öğrenci merkezlidir. Program öğrencilerin ilgi, istek ve ihtiyaçlarına göre esnetilebilir. Öğrenci sorularına değer verilir.
Bilgi	Nesnel ve öğrenenden bağımsızdır.	Özneldir. Kişiden kişiye farklı gerçekleşir. Dinamik ve değişebilir.
Eğitim Durumları	Geleneksel, öğretmen merkezli öğretim yöntem yada teknikleri kullanılır.	Aktif eğitici (ve eğlendirici) öğretim yöntem ve teknikleri kullanılır.
Değerlendirme	Ürüne dönük kâğıt kalem sınavları yapılır. Değerlendirme öğretimden ayrı olarak gerçekleştirilir.	Ürün değerlendirmenin yanında, sürece dönük, alternatif ölçme ve değerlendirme teknikleri kullanılır. Değerlendirme öğretim ile birleştirilmiştir. Özdeğerlendirmeye önem verilir.

**DAVRANIŞCI- BİLİŞSEL VE YAPILANDIRMACI ÖĞRENMENİN
KARŞILAŞTIRILMASI**

TEMEL ÖĞELER	<u>DAVRANIŞCI</u>	<u>BİLİŞSEL</u>	<u>YAPILANDIRMACI</u>
Bilginin Niteliği	Nesnel gerçekliğe dayalı, bilen kişiden bağımsız.	Nesnel gerçekliğe dayalı, bilen kişinin önbilgilerine bağlı	Bireysel ve toplumsal olarak yapılandırılan öznel gerçekliğe dayalı
Öğretmenin Rolü	Bilgi aktarma	Bilgi edinme sürecini yönetme	Öğrenciye yardım etme, işbirliği yapma
Öğrencinin Rolü	Edilgen	Yarın etkin	Etkin
Öğrenme	Koşullama sonucu açık davranıştaki değişim	Bilgiyi işleme	Bireysel olarak keşfetme ve bilgiyi yapılandırma
Öğrenme Türü	Ayrırma, Genelleme, İlişkilendirme, Zincirleme	Bilgileri kıs dönemli bellekte işleme, uzun dönemli belleğe depolama	Gerçek durumlara dayalı sorun çözme
Bilginin Niteliği	Nesnel gerçekliğe dayalı, bilen kişiden bağımsız.	Nesnel gerçekliğe dayalı, bilen kişinin önbilgilerine bağlı	Bireysel ve toplumsal olarak yapılandırılan öznel gerçekliğe dayalı
Öğretmenin Rolü	Bilgi aktarma	Bilgi edinme sürecini yönetme	Öğrenciye yardım etme, işbirliği yapma
Öğrencinin Rolü	Edilgen	Yarın etkin	Etkin
Öğrenme	Koşullama sonucu açık davranıştaki değişim	Bilgiyi işleme	Bireysel olarak keşfetme ve bilgiyi yapılandırma
Öğrenme Türü	Ayrırma, Genelleme, İlişkilendirme, Zincirleme	Bilgileri kıs dönemli bellekte işleme, uzun dönemli belleğe depolama	Gerçek durumlara dayalı sorun çözme

YAPILANDIRMACILIĞIN ÇEŞİTLERİ?

Yapılandırmacılığa ilişkin teorik farklılıklar; öğrenme çevresi, sosyo- kültürel yada bireysel etkilere yada bilginin nasıl oluştuğuna ilişkin üç farklı yaklaşım vardır.

1-Bilişsel Yapılandırmacılık

2-Sosyal Yapılandırmacılık

3-Radikal Yapılandırmacılık

1-Bilişsel Yapılandırmacılık

Jean Piaget’ Jerome Bruner ve bilişsel gelişim kuramcılarının görüşlerine dayanır. Piaget’e göre çeşitli yaştaki çocukların ve yetişkinlerin olayları açıklamasında içinde bulundukları gelişim döneminin etkin rolü vardır.

Bilişsel gelişimi; olgunlaşma, yaşantı, zihinsel şema, özümseme, uyum-örgütlenme ve dengeleme etkiler. Bilişsel olarak öğrenmenin temelindeki itici güç “dengeleme”dir. Birey dengeleme sürecinde çevreye uyum sağlar. Bu denge durumu durağan değildir. Her yeni uyarıcı ve kaos ile bu denge durumu bozulur. “Özümseme” ve “dengeleme” yoluyla dengesizlik durumu giderilir ve yeni denge durumu oluşturulur. Öğrenme denge durumunun bozulup yeniden sağlanmasıyla oluşur. Bruner’e (Anlamlı Öğrenme) göre, öğrenme sahip olunan “*ön bilgilerle yeni bilgiler arasında bağ*” kurulması yoluyla olur. Burada öğretmenin görevi; öğrencilerin yeni karşılaştıkları bilgilerle- var olan zihinsel yapılar arasında bazı çelişkiler oluşturmak, ardından da öğrencilerin bu çelişkili durumları çözmelerini sağlamaktır.

Bilişsel yapılandırmacılıkta öğretmenin odaklandığı “**üç odak nokta**” vardır:

1-Öğrenme süreçleri ve bu süreçte gerçekleştirilen işlemler

2-Öğretilenlerin bireyin zihninde nasil sembolize edildiği

3-Sembollerin bireyin zihninde nasil organize edilip düzenlendiğidir.

2-Sosyal Yapılandırmacılık

Lev Semyonovich Vygotsky’nin görüşlerine dayanır. Sosyal yapılandırmacılar bilginin oluşmasında sadece bireyin değil, aynı zamanda toplumun çeşitli özelliklerinin bu süreci etkilediğini ileri sürmektedirler. Öğrenme; bireyin çevresiyle (canlı-cansız) etkileşimi sonucu oluşur. Zihinsel yapıların sosyal bağlamda (işbirliği ve grup çalışmaları vb. ile) oluşması söz konusudur.

Vygotsky’e göre üst düzey bilişsel süreçlerin kaynağı temelde **kültürel**dir. İnsan ve kültürel yapı etkileşimi sonucunda, bilgi yapılandırılır. Bilginin sosyal boyutu, bireysel boyutundan daha fazladır. Kişi çevresiyle etkileşim içerisine girerek, bilgiyi yapılandırır ve “içselleştirir”. Akranlar, arkadaşlar, aile, okul, medya, internet vb. sosyal çevre ile etkileşim sonucu kişi bilgisini oluşturur ve dönüt alır.

Öğretimde, kişinin etkileşim halinde olduğu sosyal çevre önemlidir. Bireyler, çevrelerindeki kişiler ve onların sosyal dünyalarından öğrenmeye başlarlar. Sosyal çevre; bireyin kazandığı olgu, kavram, fikir, becerileri, ilke yada genellemelerin kaynağını oluşturmaktadır. Buna göre öğrenmeler; insanlar arasında paylaşılan sosyal süreçlerle başlamaktadır.

Başka bilgili, deneyimli kişilerle birlikte başaracaklarımız, kendi başımıza başaracaklarımızdan daha fazladır. Başkalarıyla işbirlikli çalışma, bu bakımdan önemlidir.

Başkalarıyla iletişim kurmanın aracı ise **dildir**. Başkalarını anlamak ve düşündüklerimizi ifade etmek için, dili kullanırız.

Piaget’in bireysel olarak oluşturulmuş şemalarının aksine, Vygotsky öğrenilenlerin çoğunun çevreyle etkileşim sonucunda oluştuğunu vurgulamıştır.

3- Radikal Yapılandırmacılık

Ernst Von Glaserfeld tarafından ortaya atılan radikal yapılandırmacılığın özü; *kişilerin gerçekliği kendilerine özel bir şekilde yapılandırabileceği* düşüncesine dayanır. Her bireyin farklı yaşantısı olduğundan, herkesin *bilgiye ulaşma yolu* farklıdır. Birey kendi dünyasında, kendi ihtiyaçlarına bağlı olarak, kendi bilgi kavram yada anlamlarını kendi yaşantısı ile kişisel olarak oluşturur. Öğrencilerin bilgileri yapılandırması birbirine benzemez. Her öğrenci öğrenme yaşantılarını kendi deneyim ve kültür yapısına göre oluşturur.

Radikal yapılandırmacılara göre bilgi, bilmekten ayrılmaz. Bilgi ise bilene özgüdür. Bilgi bilen tarafından aktif olarak oluşturulur. Bu nedenle bilgiyi öğrenciye kendi öğretmen istediğimiz şekilde aktarmamız mümkün değildir. Bilgi mutlak değil, fonksiyonel ve değişkendir.

Her öğrencinin ön bilgi ve yaşantıları farklıdır. Bu nedenle; önceden öğrenciler için hazırlanan plan ve programların ayrıntılı olarak hazırlanıp öğrenme ortamlarının katı bir şekilde yapılandırılmasına karşı çıkarlar. Öğrenmenin olabildiğince özgür ve öğrencinin tam kontrolünde olmasını savunurlar.

Mevcut okul sistemine uymayan ve geleneksel eğitim ortamlarında uygulanması zor görünen bu görüşler, aslında “bireysel eğitim yaklaşımları ve planlar” ile üzerinde çalışılan güncelliğini korumaktadır.

YAPISALCI EĞİTİM ORTAMLARINDA ÖĞRETMENİN ROLÜ

PLANLAMA SÜRECİNDE ÖĞRETMEN

- ✓ Hedefleri genel olarak belirler.
- ✓ Öğrenci görüşlerini alır.
- ✓ Nelerin öğrenileceğinden çok, neden ve nasıl öğrenileceğine odaklanır.
- ✓ Etkinliklerin öğrencilerin ön öğrenmelerini ortaya çıkarıcı, ilgi, istek ve ihtiyaçları doğrultusunda esnek olarak planlanır.
- ✓ Planlama yapılırken; öğrencilerin istekleri çerçevesinde değişikliklere yer verilir.
- ✓ Birincil gerçek kaynaklara ve ortamlara yer verilir.
- ✓ Yeni teknolojilerin kullanılması için çaba gösterir.

ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİNDE ÖĞRETMEN

- Öğrencilerin ön öğrenmeleri ile yeni öğrenmelerini ilişkilendirir.
- Öğrencilerin bilgileri, kendilerinin yapılandırmasına önem verir.
- Öğrencilerin soru sorması teşvik edilir.
- Öğrencilerin derslere etkin katılımı sağlanır.

- Öğrencilerin birbirleriyle işbirliği yaparak öğrenmesi sağlanır.
- Öğrenciler bilgiyi az miktarda ancak, derinlemesine öğrenir.
- Konular yeri ve zamanı geldikçe belirginleşir.
- Konular öğrencilerin bireysel hız ve yeteneklerine göre sarmal olarak işlenir.
- Sınıfta demokratik bir sınıf ortamı oluşturulur.
- Gerçek yaşam problemlerine dayalı öğrenme ortamları düzenlenir.
- Öğrenci merkezli, aktif öğrenmeyi sağlayan yöntemler uygulanır.
- Her öğrenciye kendi öğrenme sorumluluğu verilir ve takip edilir.
- Derslerde çok çeşitli iletişim araçlarından yararlanılır.
- Öğrencilere araştırma projeleri verir.
- Öğretmenin görevi, öğrenmeyi kolaylaştırmaktır.
- Öğrencilere alternatif bakış açıları sunarak, öğrencilerin geniş bakış açısı kazanmalarına yardımcı olur.
- Öğrencilerin birbirlerinden işbirliği içinde öğrenmelerine imkan sağlayıcı etkinliklere yer verir.
- Öğretmen- öğrenci ve çevre arasındaki iletişim okul içi ve okul dışında sürekli.
- Öğrencilerin doğal meraklarını destekler ve onları araştırma ve keşfetmeye yönlendirir.
- Öğrencinin düşünme becerilerini kullanması için rehberlik eder. Bu nedenle eleştirel düşünme, problem çözme, yaratıcı düşünme, karar verme vb düşünme becerilerinin kullanılacağı etkinliklere yer verir.
- Bilgiyi ezberleme yerine kullanmaya teşvik eder. Bu nedenle günlük yaşam ve çevre öğrenme imkanı yada ortamı olarak görülür.
- Öğrenilen kazanımları yeni durumlarda kullanmaları imkanı sağlar. Girişimcilikleri desteklenir, cesaretlendirilir.
- Her öğrencinin tek tek bireysel özelliklerine (duygu, tutum, inanç, yetenek vb) değer verir.
- Öğrencinin düşünme becerilerini kullanması için rehberlik eder. Bu nedenle eleştirel düşünme, problem çözme, yaratıcı düşünme, karar verme vb düşünme becerilerinin kullanılacağı etkinliklere yer verir.
- Bilgiyi ezberleme yerine kullanmaya teşvik eder. Bu nedenle günlük yaşam ve çevre öğrenme imkanı yada ortamı olarak görülür.
- Öğrenilen kazanımları yeni durumlarda kullanmaları imkanı sağlar. Girişimcilikleri desteklenir, cesaretlendirilir.
- Her öğrencinin tek tek bireysel özelliklerine (duygu, tutum, inanç, yetenek vb) değer verir.

ÖĞRETMENİN “DEĞERLENDİRME” SÜRECİNDEKİ ROLÜ

- Öğrenme süreci içerisinde biçimlendirme ve yetiştirmeye dönük değerlendirmeye değer verir.
- Değerlendirme ölçütlerini, öğrenci—öğretmen birlikte kararlaştırır.
- İşbirlikli grup çalışmaları ve öğrencinin sınıfıçi etkileşim durumları değerlendirilir.
- Öğrencinin yaptığı her ürün ve gösterdiği her performans değerlendirmeye alınır.
- Çeşitli ölçme araçları ve teknikleri kullanılarak çok boyutlu değerlendirme yapılır.

- Öz değerlendirme, akran değerlendirme ve grup öz değerlendirme çalışmalarına önem verir. Böylece otokontrol ve farkındalık düzeyleri geliştirilmiş olur.
- Öğrenme sırasında yapılan hatalar, öğrenme için fırsat olarak kullanılır.

YAPILANDIRMACI EĞİTİM ORTAMLARINDA “ÖĞRENCİNİN” ROLÜ

- Aktif olarak öğrenir ve öğrendiklerini öncekilerle ilişkilendirir.
- Öğrenirken gerçek yada gerçeğe yakın durumlar bağlamında etkileşime girerek öğrenir.
- Derste daha fazla sorumluluk ve inisiyatif alır.
- Dersin planlanmasında aktif olarak yer alır, öğrenme süreciyle ilgili kararlara katılır.
- Öğrenme etkinliklerine katılır ve düşüncelerini ifade eder.
- Üst düzey düşünme becerilerini kullanmasını sağlayıcı aktivitelerde bulunur.
- Okulda kazandığı bilgileri, gerçek yaşam koşullarına uygular.
- Grup çalışmalarına katılır ve bireysel sorumluluğunu yerine getirir.
- Kendi çalışmalarını ve performansını değerlendirir. Öz değerlendirme çalışmaları yapar.
- Öğrenme etkinliklerine katılır ve düşüncelerini ifade eder.
- Üst düzey düşünme becerilerini kullanmasını sağlayıcı aktivitelerde bulunur.
- Okulda kazandığı bilgileri, gerçek yaşam koşullarına uygular.
- Grup çalışmalarına katılır ve bireysel sorumluluğunu yerine getirir.
- Kendi çalışmalarını ve performansını değerlendirir. Öz değerlendirme çalışmaları yapar.